

УДК 378.091.33-027.31:796

КИСЕЛИЦЯ Оксана

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

<https://orcid.org/0000-0001-8910-3820>e-mail: o.kyselytsia@chnu.edu.ua**ІВАНЧУК Марія**

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

<https://orcid.org/0000-0002-8104-9724>e-mail: maria.ivanchuk@chnu.edu.ua**ШТЕФІЮК Іван**

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

<https://orcid.org/0000-0003-0390-5422>e-mail: i.shtefyuk@chnu.edu.ua**ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ SOFT SKILLS У СТУДЕНТІВ МАГІСТРАТУРИ**

У статті досліджено роль та ефективність проєктної діяльності як стратегічного інструмента формування soft skills у студентів магістратури. Актуальність теми зумовлена трансформацією ринку праці і зростанням попиту на фахівців із високим рівнем адаптивності, комунікації та системного мислення. Зокрема, у контексті підготовки магістрів за спеціальністю «Середня освіта (фізична культура)», виникає гостра потреба у формуванні педагога-інноватора, здатного до управління спортивними проєктами та інклюзивними освітніми середовищами.

Проаналізовано теоретичні засади впровадження проєктного навчання та запропоновано алгоритм його реалізації в межах магістерських програм. Даний підхід розглядається як форма активного навчання, що дозволяє максимально наблизити освітній процес до реальних умов майбутньої професійної діяльності через моделювання квазіпрофесійних ситуацій. Особливу увагу приділено класифікації ключових груп м'яких навичок, що розвиваються на різних етапах життєвого циклу проєкту: від ініціації та планування до фінальної презентації та рефлексії. Деталізовано когнітивно-адаптивний та соціально-командний кластери компетенцій, що є критичними для сучасного вчителя-менеджера.

У роботі представлено методіку комплексної діагностики динаміки розвитку навичок, що базується на поєднанні самооцінювання, методу «360 градусів» та експертного оцінювання результатів. Обґрунтовано наукові результати, які підтверджують позитивний вплив командної проєктної роботи на рівень емоційного інтелекту, тайм-менеджменту та здатності до прийняття рішень у ситуаціях невизначеності. Емпіричні дані свідчать про значний приріст показників командної стресостійкості у магістрантів під час реалізації міждисциплінарних кейсів.

Виокремлено роль викладача як ментора-фасилітатора у створенні стимулюючого освітнього середовища. Доведено, що викладач магістратури має діяти за моделлю головного тренера (Coach), який не надає готових рішень, а стимулює групову дискусію та відповідальність за результат. Окремим аспектом висвітлено вплив генеративного штучного інтелекту на зміну структури soft skills. Обґрунтовано, що використання AI-інструментів вимагає від студента вищого рівня критичного мислення для верифікації інформації та інтеграції цифрових рішень у командну роботу.

Сформульовано висновки щодо необхідності інтеграції міждисциплінарних проєктів у силябуси магістерських спеціальностей для підвищення конкурентоспроможності випускників. Визначено перспективи подальших розвідок у напрямі автоматизації моніторингу прогресу компетентностей студентів та впровадження ігрових механік у проєктний менеджмент майбутніх учителів фізичної культури.

Ключові слова: проєктна діяльність, soft skills, магістратура, гнучкі навички, вища освіта, командна взаємодія, педагогічна фасилітація, компетентнісний підхід.

<https://doi.org/10.31891/pcs.2026.1.58>

This is an Open Access article distributed under the terms of the [Creative Commons CC-BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

Стаття надійшла до редакції / Received 11.02.2026

Прийнята до друку / Accepted 12.03.2026

Опубліковано / Published 26.03.2026

© КИСЕЛИЦЯ Оксана, ІВАНЧУК Марія, ШТЕФІЮК Іван

1. ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Трансформаційні процеси, що охопили світовий та вітчизняний ринок праці у середині 20-х років ХХІ століття, зумовили перегляд вимог до професійного профілю

випускника магістратури. У сучасних умовах, де значна частина технічних та операційних завдань делегується штучному інтелекту, на перший план виходять універсальні, або «м'які» навички (soft skills). Здатність до критичного аналізу, ефективної комунікації в умовах невизначеності та емоційного лідерства стає ключовим критерієм конкурентоспроможності магістра.

Проте традиційна модель вищої освіти, орієнтована переважно на засвоєння фундаментальних теоретичних знань, часто не забезпечує достатнього простору для практичного розвитку цих компетенцій. Постає гостра суперечність між потребою суспільства у фахівцях-інноваторах та інертністю класичних методів навчання.

Проектна діяльність розглядається як інноваційна педагогічна технологія, що здатна подолати цей розрив. На відміну від репродуктивних методів, проектний підхід у магістратурі створює ситуацію «занурення» у квазіпрофесійну діяльність, що є формою навчальної активності, в якій умови, зміст та динаміка майбутньої роботи магістра моделюються за допомогою ігрових, проектних або симуляційних методів. Це етап, де студент перестає бути просто «слухачем» і починає діяти як «фахівець», але в безпечних умовах університету, де помилка є частиною навчання, а не виробничим ризиком. Він вимагає від студента не просто демонстрації знань, а їхнього синтезу для вирішення реальних прикладних задач у команді.

Використання проектного методу дозволяє закладам вищої освіти не лише виконувати вимоги освітніх стандартів щодо формування компетентностей, а й інтегруватися у бізнес-середовище через реалізацію партнерських кейсів. Це робить процес навчання гнучким, персоналізованим та орієнтованим на конкретний результат – професійну зрілість магістра.

У даній статті ми прагнемо довести, що проектна діяльність є не просто формою контролю, а системним інструментом, який при правильному методичному супроводі забезпечує випереджальний розвиток soft skills, необхідних для успішної кар'єри в умовах цифрової економіки 2026 року.

Сучасна парадигма вищої освіти в Україні та світі остаточно змістила акцент із

накопичення академічних знань на формування цілісного профілю компетентностей фахівця. Для студентів магістратури, які перебувають на етапі переходу від теоретичного навчання до професійної самореалізації, критичного значення набувають не лише професійні «тверді» навички (hard skills), а й soft skills (м'які навички) – комплекс неспеціалізованих, надпрофесійних умінь, що відповідають за високу продуктивність.

У зв'язку з цим виокремлюємо ключові аспекти проблеми:

- динамічність ринку праці, коли роботодавці все частіше розглядають магістрів як потенційних управлінців та інноваторів. Це вимагає від випускників високого рівня адаптивності, критичного мислення, емоційного інтелекту та здатності працювати в мультидисциплінарних командах;

- традиційні форми навчання (лекції, семінари) часто виявляються малоефективними для розвитку комунікативних та лідерських якостей. Soft skills неможливо «вивчити» теоретично – їх можна лише «натренувати» через діяльність;

- проектний підхід дозволяє змодельовати умови реального бізнес-середовища або наукового пошуку, де студент змушений брати на себе відповідальність, вирішувати конфлікти та управляти часом.

Зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. Дана проблема безпосередньо пов'язана з реалізацією Стратегії розвитку вищої освіти, яка передбачає посилення практичної підготовки та інтеграцію дуальної освіти. Практичне значення полягає у створенні дієвого інструментарію, який дозволить закладам вищої освіти випускати фахівців, готових до викликів цифрової економіки, здатних до безперервного навчання (lifelong learning) та ефективної самопрезентації.

Постановка проблеми вказує на те, що без впровадження активних методів навчання (зокрема проектних) магістратура ризикує залишитися лише «поглибленою теорією», що не відповідає запитам сучасної економіки.

2. АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ПУБЛІКАЦІЙ

Аналіз сучасного наукового дискурсу

свідчить про те, що проблема формування м'яких навичок (soft skills) перейшла з розряду «додаткових переваг» у категорію «критичних вимог» до випускника магістратури.

Ключовими напрями актуальних досліджень є:

- трансформація переліку затребуваних навичок (2025–2026), де згідно зі звітами *World Economic Forum (2025)* [1] та аналітикою *Coursera (2026)* [2], на перше місце виходять когнітивна гнучкість, системне мислення та емоційний інтелект (EQ). Дослідники (наприклад, *L. Underdahl, 2024*) [3] наголошують, що в умовах масового впровадження штучного інтелекту саме «людиноцентровані» навички стають головним диференціатором успішного магістра на ринку праці;

- ефективність проектного навчання (Project-Based Learning, PBL), адже сучасні систематичні огляди (*MDPI, 2025; Taylor & Francis, 2025*) підтверджують, що модель PjBBL (Project-Based Blended Learning) значно перевершує традиційні методи у розвитку командного духу та здатності до вирішення проблем. Дослідження *Petrov (2025)* акцентує на тому, що автентичні проектні завдання допомагають подолати розрив між академічною підготовкою та кар'єрною готовністю [4];

- інтеграція цифрових інструментів у проектну діяльність – публікації останнього року (*Spirina et al., 2025* [5]; *Perifanou & Economides, 2025* [6]) присвячені використанню хмарних сервісів та GenAI (генеративного ШІ) як фасилітаторів проектної роботи. Вони розглядають ШІ не лише як інструмент виконання завдань, а й як засіб розвитку критичного мислення та відповідальності магістрантів;

- специфіка магістерського рівня. Дослідники (*Gunarathna et al., 2023* [7]; *Underdahl et al., 2024* [8]) зазначають, що для магістрантів проектна діяльність має бути максимально наближеною до реальних виробничих чи наукових умов (Work-based learning), що стимулює розвиток стратегічного менеджменту та професійної ідентичності.

В українському науковому просторі проблема формування soft skills через проектну діяльність розглядається як

стратегічний пріоритет модернізації вищої школи. Дослідники акцентують увагу на таких аспектах:

- теоретико-методологічні засади. Питання компетентнісного підходу та класифікації м'яких навичок у вищій освіті активно розробляють такі вчені, як В. Кремень [9], С. Калашнікова [10], В. Луговий, О. Слюсаренко, Ж. Таланова [11]. У їхніх працях наголошується, що магістратура має стати майданчиком для формування «адаптивного інтелекту» майбутнього фахівця;

- проектна діяльність як педагогічна технологія. Дослідження Н. Морзе та О. Буйницької [12] присвячені впровадженню цифрових інструментів у проектну роботу студентів. Вони обґрунтовують, що змішане навчання (blended learning) у межах проектів сприяє розвитку цифрової грамотності та автономності магістрантів. Т. Денисова та О. Пономарьов [13] досліджують лідерський потенціал та психологічні аспекти командної роботи, підкреслюючи, що саме проектний метод є найефективнішим для розвитку емоційного інтелекту (EQ) в умовах дистанційної освіти;

- галузева специфіка та ринок праці. Значний внесок у дослідження зв'язку між soft skills та працевлаштуванням магістрів зробили О. Ляшенко та Н. Базелюк [14]. Вони акцентують увагу на запитах українських роботодавців, серед яких лідують стресостійкість, критичне мислення та здатність до швидкого перенавчання (reskilling);

- виклики сьогодення. У публікаціях останніх років (наприклад, праці І. Драч [15] та інших науковців [16]) розглядається специфіка формування м'яких навичок в умовах кризового менеджменту. Проектна діяльність тут трактується як інструмент соціалізації та професійної стійкості (resilience) студентів магістратури.

3. ВИДІЛЕННЯ НЕВИРШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ОЗНАЧЕНА СТАТТЯ

Попри значну кількість праць, присвячених soft skills, залишаються недостатньо висвітленими такі аспекти щодо методики об'єктивного оцінювання прогресу

soft skills саме в процесі довготривалих магістерських проєктів (більшість досліджень фокусуються на короткострокових курсах); балансу між індивідуальною та груповою відповідальністю в цифровому проєктному середовищі; специфіки адаптації проєктного методу під вимоги українського освітнього простору в умовах гібридного навчання та воєнних викликів 2022–2026 років.

В українському контексті залишаються недостатньо вивченими питання специфіки міждисциплінарних проєктів (на стику ІТ, менеджменту та гуманітарних наук) як засобу формування універсальних компетенцій; відсутності уніфікованих цифрових дескрипторів для оцінювання рівня м'яких навичок у силабусах магістерських програм; ролі генеративного штучного інтелекту як «партнера по команді» у студентських проєктах та його вплив на розвиток критичного мислення.

4. ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є теоретичне обґрунтування та експериментальна перевірка ефективності проєктної діяльності як інтегрованого інструменту формування soft skills у студентів магістратури в умовах сучасного змішаного навчання.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання:

1. Проаналізувати та систематизувати ключові групи soft skills (когнітивні, соціальні), що є критичними для випускників магістратури останніх років відповідно до запитів ринку праці.

2. Розкрити дидактичний потенціал проєктної діяльності як середовища, що моделює реальні професійні виклики (дефіцит часу, командна динаміка, багатозадачність).

3. Запропонувати та описати алгоритм впровадження міждисциплінарних проєктів у навчальний процес магістрів (від ідеї до презентації продукту).

4. Визначити критерії та методику оцінювання динаміки розвитку м'яких навичок, використовуючи інструменти рефлексії, самооцінювання та експертного фідбеку.

5. Сформулювати практичні

рекомендації для викладачів закладів вищої освіти щодо фасилітації проєктної роботи з метою максимізації розвитку soft skills.

5. ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ З ПОВНИМ ОБґРУНТУВАННЯМ ОТРИМАНИХ НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Реалізація проєктної діяльності в магістратурі розглядається нами не просто як виконання навчального завдання, а як симуляція професійного середовища, де soft skills виступають головним ресурсом досягнення результату. Для підтвердження гіпотези щодо ефективності цього методу було проведено емпіричне дослідження.

Експериментальне дослідження тривало протягом 2024–2025 навчального року на базі Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича. У дослідженні взяли участь 84 респонденти – студенти магістратури денної та заочної форм здобуття освіти (зокрема спеціальності 014.11 «Середня освіта (Фізична культура)» та суміжних гуманітарних напрямів). Середній вік учасників – 22–26 років.

Для структурування дослідження ми виділяємо три ключові фази проєкту (модель), кожна з яких фокусується на розвитку конкретних груп м'яких навичок:

- фаза ініціації та концептуалізації розвиває критичне та системне мислення. Магістранти мають не лише обрати тему, а й обґрунтувати її актуальність, проаналізувати ризики та визначити стейкхолдерів;

- фаза ітераційної реалізації. Тут домінують комунікативні навички та емоційний інтелект. Використання гнучких методологій змушує студентів постійно взаємодіяти, розв'язувати конфлікти та адаптуватися до змін;

- фаза фіналізації та рефлексії акцентує на самопрезентації та вмінні надавати/приймати зворотний зв'язок.

Ефективність формування soft skills залежить від дотримання певної послідовності дій:

1. Формування мультидисциплінарних команд, коли студенти з різним бекграундом змушені шукати спільну мову, що стимулює розвиток когнітивної гнучкості.

2. Використання цифрових середовищ дозволяє відстежувати навички тайм-

менеджменту та цифрової колаборації в режимі реального часу.

3. Зміна ролі викладача – це перехід від транслятора знань до ментора-фасилітатора, який не дає готових відповідей, а стимулює групову дискусію.

Етапи дослідження:

1. *Констатувальний етап (вересень 2024)*: первинне діагностування рівня soft skills.

2. *Формувальний етап (жовтень 2024 – квітень 2025)*: впровадження моделі міждисциплінарних проєктів (від ідеї до захисту стартап-кейсу).

3. *Контрольний етап (травень 2025)*: підсумкове оцінювання динаміки змін.

Для об'єктивізації результатів використано комплексний інструментарій:

- опитування (самооцінювання за матрицею компетенцій, коли студенти оцінюють свій рівень навичок (0–10 балів) до початку та після завершення проєкту);

- експертне оцінювання (метод «360

градусів» – це анонімне оцінювання членами команди внеску кожного учасника, що дає найбільш об'єктивну картину щодо соціальних навичок (надійність, лідерство, емпатія));

- аналіз рефлексивних щоденників, коли якісний аналіз записів студентів дозволяє простежити трансформацію їхнього ставлення до власних помилок та труднощів.

Математичний аналіз отриманих даних здійснювався за допомогою пакету статистичних програм SPSS Statistics. Для порівняння результатів до та після експерименту використано t-критерій Стьюдента для залежних вибірок. Статистична значущість отриманих результатів підтверджена на рівні $p < 0,05$, що свідчить про не випадковий характер виявлених позитивних змін.

Аналіз результатів (див. табл. 1) продемонстрував суттєве зростання за всіма цільовими групами навичок.

Таблиця 1.

Динаміка розвитку soft skills у магістрантів (%)

Група навичок	Показник до проєкту (%)	Показник після проєкту (%)	Приріст	t-критерій ($p < 0,05$)
Командна робота	62	88	+26%	4,12
Критичне мислення	55	74	+19%	3,85
Тайм-менеджмент	48	65	+17%	3,10
Стресостійкість	51	70	+19%	3,54

Найвищий приріст (+26%) зафіксовано за показником «Командна робота». Це пояснюється специфікою проєктного методу, де індивідуальний успіх магістранта прямо залежить від якості спільної роботи в групі. Когнітивний кластер (критичне мислення) зріс на 19%, що корелює з необхідністю верифікації даних, отриманих за допомогою ШІ, який виступав у проєктах як «цифровий асистент».

Для магістрів спеціальності «Середня освіта (фізична культура)» особливе значення мав розвиток соціально-командного кластеру. Експериментально доведено, що участь у проєктах з організації інклюзивних спортивних заходів підвищила рівень їхньої емпатії та здатності до медіації конфліктів на 22% порівняно з початковим рівнем.

Таким чином, отримані статистичні дані підтверджують, що проєктна діяльність є системним каталізатором професійної

зрілості магістра в умовах сучасних освітніх викликів.

Для магістрів спеціальності «Середня освіта (фізична культура)» soft skills є фундаментом педагогічної майстерності в умовах Нової української школи (НУШ). Ми виділили дві профільні групи навичок:

- когнітивно-адаптивний кластер – здатність до диференційованого підходу (адаптація вправ під різні інклюзивні групи), креативність у конструюванні нестандартних уроків, критичне оцінювання інноваційних фітнес-технологій;

- соціально-командний кластер – навички медіації (вирішення конфліктів під час змагань), лідерство та здатність надихати (мотивація учнів до здорового способу життя), ефективна комунікація з батьками та адміністрацією.

Проєктна робота для магістрів цієї спеціальності моделює ситуації, з якими

вчитель стикається поза межами спортзалу:

- організаційні виклики (підготовка шкільного спортивного фестивалю або марафону вимагає координації багатьох учасників у стислі терміни);

- ресурсний дефіцит (розробка проєктів з модернізації шкільної спортивної бази за мінімального бюджету стимулює винахідливість);

- психологічна динаміка (робота в команді над спільним тренувальним планом вчить майбутніх викладачів делегувати повноваження та брати відповідальність за колективний результат).

Ми пропонуємо алгоритм, що інтегрує фізичну культуру з іншими галузями (біологією, психологією, менеджментом):

- 1) ідея – створення програми інклюзивного спортивного гуртка;

- 2) проєктування: розробка методичного забезпечення, розрахунок таймінгу занять та необхідного інвентарю;

- 3) міждисциплінарна інтеграція – консультації з фахівцями суміжних кафедр (наприклад, розрахунок навантаження з точки зору фізіології);

- 4) апробація – проведення фрагменту спроектованого заходу або тренування серед студентів групи;

- 5) презентація та рефлексія – публічний захист проєкту як бізнес-кейсу або педагогічної новації перед потенційними роботодавцями (директорами шкіл, керівниками ДЮСШ).

З метою моніторингу soft skills майбутніх учителів-магістрів нами розроблено критерії та впроваджено інструментарій для об'єктивного вимірювання їхньої професійної динаміки:

- відео-рефлексія – перегляд запису проведеного фрагмента проєкту для аналізу власної вербальної та невербальної комунікації (жести, тон голосу, впевненість);

- Peer-to-Peer Feedback – оцінювання колегами здатності студента підтримувати командний дух під час «кризових» моментів проєкту;

- поведінкові маркери – експертне оцінювання за шкалою «Емпатія», «Стресостійкість», «Організаторські здібності» під час фінального івенту.

Реалізація рекомендацій щодо фасилітації спортивної творчості передбачає

трансформацію ролі викладача магістратури, який має діяти як головний тренер (Coach), спрямовуючи потенціал студентів у русло інноваційної діяльності, зокрема:

- делегування суб'єктності – надавати студентам повну свободу у виборі виду спорту або формату проєкту, виступаючи лише консультантом з безпеки та методики;

- стимулювання інклюзивного мислення – ставити перед командами завдання адаптувати проєкт для дітей з різними рівнями фізичної підготовки;

- фокус на етиці – акцентувати увагу на принципах «Fair Play» (чесної гри) не лише в спорті, а й у командній роботі над проєктом.

Отже, орієнтація магістерської підготовки на проєктну діяльність дозволяє сформувати не просто «інструктора з вправ», а креативного педагога-менеджера, здатного самостійно створювати та реалізовувати освітні та спортивні продукти, що є ключовою вимогою сучасного освітнього стандарту.

6. РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ЇХ ОБГОВОРЕННЯ

Узагальнюючи результати проведеного дослідження щодо ролі проєктної діяльності у професійній підготовці магістрантів, можна зробити такі висновки:

1. Доведено, що проєктна діяльність є одним із найефективніших інструментів формування soft skills, оскільки вона переводить процес навчання з площини відтворення знань у площину активної соціальної та професійної взаємодії. Це дозволяє студентам опановувати навички в умовах, максимально наближених до реального ринку праці.

2. Найбільшу динаміку зростання в межах проєктного підходу демонструють навички командної колаборації, адаптивності та критичного мислення. Проєкт змушує магістранта виходити за межі вузької спеціалізації, розвиваючи системний погляд на розв'язання складних завдань.

3. Успішна реалізація проєктної моделі потребує зміни педагогічної парадигми: відхід від авторитарного стилю викладання на користь фасилітації та коучінгу. Викладач стає архітектором освітнього середовища, у якому студент має право на помилку та простір для відповідального вибору.

4. Встановлено, що використання

інструментів генеративного штучного інтелекту у проєктній роботі не нівелює значення м'яких навичок, а навпаки – актуалізує потребу в етичному лідерстві, медіаграмотності та вмінні приймати стратегічні рішення, які поки залишаються виключною прерогативою людини.

Наступні етапи наукового пошуку можуть бути зосереджені на:

- дослідженні особливостей формування м'яких навичок у студентів під час участі у міжнародних віртуальних проєктах (Global Virtual Teams);

- вивченні впливу ігрових механік (gamification) у магістерських проєктах на рівень мотивації та емоційну стійкість студентів.

Література

1. World Economic Forum. The Future of Jobs Report 2025. Geneva : WEF, 2025. 160 p. URL: <https://www.weforum.org/>.
2. Coursera. The Job Skills of 2026: Generative AI and the New Talent Economy. *Coursera Reports*. 2026. URL: <https://www.coursera.org/resources/skills-reports>.
3. Underdahl L. Soft Skills in the Age of AI: A New Paradigm for Graduate Education. *Journal of Higher Education Theory and Practice*. 2024. Vol. 24(1). P. 88–102.
4. Petrov O. Bridging the Gap: Authentic Project-Based Tasks and Career Readiness in Master's Programs. *Education Sciences*. 2025. Vol. 15, Iss. 2. Art. 114. 18 p. DOI: 10.3390/educsci15020114.
5. Spirina O., Bondarenko V., Kovalenko I. Digital Transformation of Vocational Training: AI-Powered Project Tasks and Labor Market Alignment. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*. 2025. Vol. 22, Iss. 1. Art. 45. 21 p. DOI: 10.1186/s41239-025-0045-8.
6. Perifanou M., Economides A. A. The Future of Authentic Learning: Developing Career-Ready Competencies through Immersive Ecosystems. *Computers & Education*. 2025. Vol. 210. Art. 104952. 15 p. DOI: 10.1016/j.compedu.2025.104952.
7. Gunarathna C., Yang R. J., Zhang P. P. Building supply chain resilience: A systematic literature review and future research agenda. *Engineering, Construction and Architectural Management*. 2023. Vol. 30, Iss. 8. P. 3201–3225. DOI: 10.1108/ECAM-05-2022-0402.
8. Underdahl L., Al-Zidgali H., Jones S. Navigating Global Disruption: Strategic Resilience and Organizational Agility in 2024. *Journal of Business Strategy*. 2024. Vol. 45, Iss. 2. P. 112–128. DOI: 10.1108/JBS-01-2023-0015.
9. Кремень В. Г. Освіта і наука в Україні – інноваційні аспекти. Стратегія. Реалізація. Результати. Київ : Грамота, 2024. 352 с.
10. Калашнікова С. А. Професійний розвиток викладачів вищої школи в умовах цифрової трансформації. *Вища освіта України*. 2025. № 2. С. 15–22.
11. Луговий, В. І., Слюсаренко, О. М., & Таланова, Ж. В. (2024). Рейтингові методи кількісного оцінювання конкурентоспроможності університетів. *Вісник Національної академії педагогічних наук України*, 6(2), 1–6. <https://doi.org/10.37472/v.naes.2024.6238>.
12. Морзе Н. В., Буйницька О. П. Цифрові інструменти командної роботи в проєктній діяльності магістрантів. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2025. Т. 94, № 3. С. 45–60.
13. Пономарьов О. С., Денисова Т. К. Психологія лідерства та командної взаємодії у вищій школі. Харків : НТУ «ХП», 2024. 210 с.
14. Ляшенко О. І., Базелюк Н. В. Моніторинг якості підготовки магістрів: компетентнісний підхід. *Педагогічні інновації: ідеї, реалії, перспективи*. 2025. Вип. 1 (32). С. 112–119.
15. Драч І. І. Управління розвитком професійних компетентностей магістрантів у кризових умовах. *Освітня аналітика України*. 2024. № 4. С. 28–39.
16. Maksymchuk, B., Gurevych, R., Matviichuk, T., Surovov, O., Stepanchenko, N., Opushko, N., Sitovskyi, A., Kosynskyi, E., Bogdanyuk, A., Vakoliuk, A., Solovyov, V., & Maksymchuk, I. Training Future Teachers to Organize School Sport. *Revista Romaneasca pentru Educatie Multidimensionala*, 12 (4), 2020, 310-327 / 347. <https://doi.org/10.18662/rrem/12.4/347> (Scopus).

References

1. World Economic Forum. (2025). *The Future of Jobs Report 2025*. Geneva: WEF. 160 p. URL: <https://www.weforum.org/>.
2. Coursera. (2026). *The Job Skills of 2026: Generative AI and the New Talent Economy*. Coursera Reports. URL: <https://www.coursera.org/resources/skills-reports>.
3. Underdahl, L. (2024). Soft Skills in the Age of AI: A New Paradigm for Graduate Education. *Journal of Higher Education Theory and Practice*, 24(1), 88–102.
4. Petrov, O. (2025). Bridging the Gap: Authentic Project-Based Tasks and Career Readiness in Master's Programs. *Education Sciences*, 15(2), Art. 114. 18 p. DOI: 10.3390/educsci15020114.
5. Spirina, O., Bondarenko, V., & Kovalenko, I. (2025). Digital Transformation of Vocational Training: AI-Powered Project Tasks and Labor Market Alignment. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 22(1), Art. 45. 21 p. DOI: 10.1186/s41239-025-0045-8.

6. Perifanou, M., & Economides, A. A. (2025). The Future of Authentic Learning: Developing Career-Ready Competencies through Immersive Ecosystems. *Computers & Education*, 210, Art. 104952. 15 p. DOI: 10.1016/j.compedu.2025.104952.
7. Gunarathna, C., Yang, R. J., & Zhang, P. P. (2023). Building supply chain resilience: A systematic literature review and future research agenda. *Engineering, Construction and Architectural Management*, 30(8), 3201–3225. DOI: 10.1108/ECAM-05-2022-0402.
8. Underdahl, L., Al-Zidgali, H., & Jones, S. (2024). Navigating Global Disruption: Strategic Resilience and Organizational Agility in 2024. *Journal of Business Strategy*, 45(2), 112–128. DOI: 10.1108/JBS-01-2023-0015.
9. Кремень, В. Г. (2024). *Освіта і наука в Україні – інноваційні аспекти. Стратегія. Реалізація. Результати*. Київ: Грамота. 352 с.
10. Калашнікова, С. А. (2025). Професійний розвиток викладачів вищої школи в умовах цифрової трансформації. *Вища освіта України*, (2), 15–22.
11. Луговий, В. І., Слюсаренко, О. М., & Таланова, Ж. В. (2024). Рейтингові методи кількісного оцінювання конкурентоспроможності університетів. *Вісник Національної академії педагогічних наук України*, 6(2), 1–6. DOI: 10.37472/v.naes.2024.6238.
12. Морзе, Н. В., & Буйницька, О. П. (2025). Цифрові інструменти командної роботи в проєктній діяльності магістрантів. *Інформаційні технології і засоби навчання*, 94(3), 45–60.
13. Пономарьов, О. С., & Денисова, Т. К. (2024). *Психологія лідерства та командної взаємодії у вищій школі*. Харків: НТУ «ХПІ». 210 с.
14. Ляшенко, О. І., & Базелюк, Н. В. (2025). Моніторинг якості підготовки магістрів: компетентнісний підхід. *Педагогічні інновації: ідеї, реалії, перспективи*, 1(32), 112–119.
15. Драч, І. І. (2024). Управління розвитком професійних компетентностей магістрантів у кризових умовах. *Освітня аналітика України*, (4), 28–39.
16. Maksymchuk, B., Gurevych, R., Matviichuk, T., Surovov, O., Stepanchenko, N., Opushko, N., Sitovskiy, A., Kosynskiy, E., Bogdanyuk, A., Vakoliuk, A., Solovyov, V., & Maksymchuk, I. (2020). Training future teachers to organize school sport. *Revista Romaneasca pentru Educatie Multidimensionala*, 12(4), 310–327. <https://doi.org/10.18662/rrem/12.4/347>

Abstract

KYSELYTSIA Oksana, IVANCHUK Mariia, SHTEFYUK Ivan

Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University

PROJECT-BASED LEARNING AS A TOOL FOR DEVELOPING SOFT SKILLS IN MASTER'S STUDENTS

The article examines the role and effectiveness of project-based learning as a strategic tool for developing soft skills in Master's students. The relevance of the topic is driven by the transformation of the labor market and the increasing demand for professionals with high levels of adaptability, communication, and systems thinking. Specifically, in the context of training Master's students majoring in "Secondary Education (Physical Education)," there is an urgent need to form an innovative educator capable of managing sports projects and inclusive educational environments.

The theoretical foundations of implementing project-based learning are analyzed, and an algorithm for its integration into Master's programs is proposed. This approach is considered a form of active learning that brings the educational process as close as possible to the real conditions of future professional activity by modeling quasi-professional situations. Particular attention is paid to the classification of key soft skill groups developed at different stages of the project life cycle: from initiation and planning to final presentation and reflection. The cognitive-adaptive and social-team clusters of competencies, which are critical for the modern teacher-manager, are detailed. The paper presents a methodology for the comprehensive diagnostics of skill development dynamics, based on a combination of self-assessment, the «360-degree» method, and expert evaluation of results. Scientific findings are substantiated, confirming the positive impact of team project work on emotional intelligence, time management, and decision-making capacity in situations of uncertainty. Empirical data indicate a significant increase in team collaboration and stress resistance indicators among Master's students during the implementation of interdisciplinary cases. The role of the teacher as a mentor-facilitator in creating a stimulating educational environment is highlighted. It is proved that a Master's level instructor should operate according to the "Head Coach" model, providing no ready-made solutions but instead stimulating group discussion and responsibility for results. A separate aspect covers the impact of generative artificial intelligence on the changing structure of soft skills. It is argued that the use of AI tools requires a higher level of critical thinking from students to verify information and integrate digital solutions into teamwork. Conclusions are formulated regarding the necessity of integrating interdisciplinary projects into Master's degree syllabi to enhance the competitiveness of graduates. Perspectives for further research are identified in the direction of automating the monitoring of student competency progress and implementing gamification mechanics into the project management training of future physical education teachers.

Key words: project-based activity, soft skills, master's degree, flexible skills, higher education, teamwork, pedagogical facilitation, competence-based approach.